

Publicerad 2010-09-23 19:44 av Lena Själsöga Keijser
och det är så

och det är så att ljuset sakta lade sig runt stammarna

skymningsvindarna vandrade

lade sig runt deras ögon

först skyggade de

vände sig

mot

irrande

irrande bloss

med uppspärrade ögon

sökande efter allt det vilket är

skymningsvindarna rörde vid pupillen

sakta dig andas still

de kände vindarnas doft ren klar

stiga in i upplevan

kom

sade skymningsvindarna

fattade mjukt om deras händer

rörde vid allt det vilket bar mjukskuggor

allt det vilket ljuset är runt

se

sade skymningsvindarna

lyfte händerna

vidgade synen

de såg nu träden

silhuettfolken vandra

de såg löven

bladen är fåglar

träden är fågelfamnande

de såg himlarna silverneduvblå

de såg gräshavet mjukt böljandevågas i skymningsljus

de såg stenarnas mjuka former öppnas

i ängen växa stjärnblad

vikas ut

de drack av

hennes givande

pärlljus

hör

sade skymningsvindarna

lyfte händerna

vidgade hörseln

de hörde skymningens sånger

såg mörkret bli ljus

vi släpper edra händer nu

vandra i fridsljus

skymningsvindarna svepte vingar

bar henne allt högre

hon seglar i kärleksvakan över dem

aftonsolar andas nattfredan

moder av silver ler

stjärnjungfrur

bär hennes

regnbågsskimmer

de upplever allt detta

ser allt detta

hör allt detta

i gryningen återvänder hon

så är det

vi är

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten